

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 2, ročník XXI
Neděle 28. března 2010

Z obsahu čísla

- < Duchovní obnova
- < Krize je kolébkou naděje
- < Stručná liturgika - světlo
- < Murphyho zákony o svatém přijímání
- < Ochutnávka vín
- < Pozvánka do knihovny
- < Velikonoční bohoslužby
- < Výročí posvěcení kostela
- < Farní zprávy
- < Pleteme pro malomocné
- < Setkání animátorů
- < Noc kostelů
- < Otrokovická olympiáda
- < Volejbalový turnaj
- < Klub maminek
- < Ze života Tomíků
- < Okénko pro rodiče
- < Kvíz, doplňovačka
- < Poznej sv. Zdislavu

Jak se žije přítomnost

Nedávno jsem si prohlížela fotky dvou mladých lidí, kteří se rozhodli věnovat rok svého života misím v Indii. Fotek byla pěkná řádka, navíc byly pořízeny kvalitním aparátem, a tak mi jejich prohlížení dokonale nahradilo celovečerní film. Snímky se zdály být něčím zvláštní. Ne tím, že hýřily všemi barvami světa, že krajina vypadala úplně jinak než u nás, ani tím, že lidé o Vánocích chodili v tričku a šortkách. Byli tam především lidé, domorodí obyvatelé, obyčejní, ale i velmi chudí a nemocní. To se ovšem od fotek z misí očekává. Co mě však překvapilo, byl výraz obličeje naprosté většiny domorodců, který se s jejich chudobou vůbec neslučoval. Předpokládali bychom smutné oči a ustarané pohledy. Opak byl však pravdou. Lidé měli na sobě sice otrhané oblečení, byli špinaví a jejich obydlím se pomalu nedalo ani obydlí říkat. Oči jim však zářily a na tváři se houpal úsměv. Měli radost, prostou radost z přítomného okamžiku, kdy na ně za foťákem někdo mrknul. Na těch pár vteřin dokázali zapomenout na všechny své starosti a cítili se šťastně. Tak se žije přítomnost.

Žijme přítomnost, naše Velikonoce budou radostnější.

Napadlo mě, jaká by asi mohli mít tito lidé postní předsevzetí. Nejspíš by nebyla moc podobná těm našim - omezím televizi, odřeknu si maso, sladkosti, budu dodržovat dietu... Dal si však někdo z nás předsevzetí: odřeknu si to a ono a přítom budu mít radost? Myslím, že bychom si pak lépe uvědomili, co je smyslem postní doby a že ji vlastně právě prožíváme. Nic ale není ztraceno – máme před Vzkříšením ještě jeden celý týden. Zkusme se párkrát za den zahledět do objektivu našeho nebeského fotografa. On se nás každým okamžikem snaží zaujmout a vyloudit na našich tvářích úsměv, aby byla fotka co nejpovedenější. Žijme tedy přítomnost, třeba pak budou naše Velikonoce radostnější. n

Anna Berková

Duchovní obnova v Otrokovicích

Právě uprostřed postní doby se v sobotu 13. března 2010 konala v kostele sv. Vojtěcha v Otrokovicích duchovní obnova na téma „Význam postní doby“. Pozvání o. Josefa přijal o. Max Dřímál, SDB z Fryštáku, který už rok a půl pracuje v Domě Ignáce Stuchlého ve Fryštáku a nemalou měrou se podílí na různých akcích této organizace, jako jsou víkendové akce, duchovní obnovy, exercicie pro kněze, pobyty rodin s dětmi. Hlavním programem však jsou „Orientační dny“ pro mládež.

Otec Max začal svou přednášku (bránil se slovu „přednáška“, nazval svoje vstupy jako IMPULSY) vlastně od konce, a to tím, co není postní doba. Postní dobou není stálé zapírání, komplikování vlastního života, nutné zlo nebo třeba začátek vegetariánského života.

Postní doba naopak je:

- čas vyhrazený pro vnitřní pouť k tomu, co je pramenem milosrdenství (podle slov Benedikta XVI.),
- čas k obnově lásky k Bohu, bližnímu a sobě samotnému,
- doba upřímných díky za zázraky, které se v našem životě dějí (každodenní události, život vůbec), za lidi, kteří se objevují kolem nás,
- doba smíření a odpuštění,
- postní doba je vlastně cesta (je tím méně cesta k Ježíši), na níž stačí dělat malé krůčky (malá předsevzetí), aby člověk šel k dokonalosti,
- uvědomění si vlastního křtu.

V závěru dopoledního programu shrnul otec Max význam postní doby do konstatací, že k hlavním pilířům postní doby patří: půst, modlitba a almužna. Všechny pilíře jsou nohy trojnožky. Jakmile jedna noha chybí, trojnožka se klátí a neplní již svůj účel.

Otec Max své IMPULSY prokládal různými příběhy, někdy smutnými, někdy veselými, které více přibližovaly význam postní doby pro náš život. Během celého dne jsme všichni měli možnost rozjít a přemýšlet o tom, jak my žijeme ve světě víry. Zároveň při obědě nebo při čaji, kávě a občerstvení byla možnost nejenom se ztišit, ale i popovídat si s přáteli, poznat více lidí, které známe třeba jenom z kostelní lavice. Mnozí účastníci využili duchovní obnovu též k přijetí svátosti smíření.

Z podobeství o farizeovi a celníkovi:
Kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se poníží, bude povýšen.

Naše setkání s otcem Maxem vyvrcholilo setkáním se živým Ježíšem při slavení mše svaté. Ve své promluvě nám přiblížil Lukášovo evangelium, a to pasáž, kde se mluví o farizeovi a výběřím daní (L 18,9-14). Člověk stojí v pozici celníka, který se bije v prsa a děkuje, protože život bez Boha nezvládne, bez Boha život nemá smysl. A to by měla být výzva i pro nás.

Sluší se zde poděkovat nejen o. Maxovi a o. Josefovi, ale všem, kteří tuto duchovní obnovu pro nás připravili. Zasloužili se tak o to, abychom se mohli jeden den na pár hodin zastavit, poslechnout si hluboké myšlenky, popřemýšlet o naší víře. Někdo využil čas k modlitbám, někdo k rozhovorům, někdo slavil svátost smíření. Ale každý jsme udělali na již zmíněné cestě, kterou je postní doba, malý krůček k našemu duchovnímu růstu. n

Eva Popelková

Stručná liturgika - Světlo v liturgii

Máme před sebou Svatý týden a slavnost Zmrtvýchvstání Páně, jejíž vigilie (tedy noční mše na oslavu Kristova zmrtvýchvstání) má jako jednu z hlavních částí slavnost světla, při níž bude žehnání ohně, rozsvícení velikonoční svíce - paškálu a průvod s touto svící do kostela, kde bude zpíván nádherný velikonoční chvalozpěv – exultet. Myslím, že je tedy vhodná chvíle se krátce zamyslet nad rolí světla v liturgii.

Světlo je v bibli symbolem Boha. Bůh je světlo (1. list Janův 1,5). Proroci předpovídali příchod Spasitele jako příchod velkého světla (Izaiáš 60, 19). V knize Malachiáš je Spasitel označen jako Slunce spravedlnosti (3,20). Stařec Simeon nazval Krista světlem k osvícení pohanů (Lukáš 2,32). A Ježíš Kristus se sám nazval světlem světa (Jan 8,12). Používání světla známe v liturgii už z dob prvních křesťanů (Skutky apoštolské 20, 8). Světlo v liturgii je symbolem radosti, naděje, společenství, Kristovy pravdy a znakem Boží přítomnosti, a také pozváním k modlitbě.

Původ ve starověkém křesťanství má i dnešní nošení svící v průvodu s křížem, jak to známe na počátku bohoslužby, a při průvodu s evangeliářem před čtením evangelia. Velikonoční svíce (paškál) je symbolem zmrtvýchvstalého Krista a zapaluje se při liturgii ve velikonoční době a při pohřbech (vyprošujeme zesnulým, aby byli přijati do věčné radosti s Kristem, Světlem světa) a při křtech, kdy se od paškálu zapalují křestní svíce nově pokřtěných dětí, protože křtem se v těchto dětech rozžehlo světlo Kristovo, posvěcující milost, nadpřirozený život s Bohem, který mají rodiče v dítěti chránit. My všichni máme chodit v tomto Kristově světle, tedy žít v milosti, ve spojení s Bohem, který touží po našem přátelství s ním. Zajímavé je také si všim-

nout, že církve mluví o ohni nejčastěji ve spojitosti s Duchem svatým.

Svíce na oltáři nás upomínají na Kristovu přítomnost při mši svaté, kdy přichází pod způsoby chleba a vína na oltář, aby se nám rozdával ve svatém přijímání. Na oltáři mají hořet svíce v počtu 2, 4 nebo 6, při výstavě Nejsvětější svátosti v monstranci v počtu 4 nebo 6. Slouží-li mši diecézní biskup, má na oltáři hořet 7 svící, což má původ v knize Zjevení (1,12 +13), kde 7 svíců znamená 7 maloasijských obcí a odtud 7 svíci znamená v liturgii celou diecézi; mezi svícny viděl svatopisec Krista, kterého v diecézi reprezentuje hlavně biskup. Na stálou Kristovu přítomnost upomíná tzv. věčné světlo v blízkosti svatostánku (zprávy o věčném světle máme ze 13. století). Místo klasických svíček se v liturgii často používají na oltáři olejové lampy. Osobně

se domnívám, že je to škoda, protože se tak ochuzujeme o nádherný symbol svíce, která sama sebe spaluje, strávuje, aby dala světlo druhým. Není to krásný symbol pro život křesťana, který se má obětovat pro druhé? Svíce je tedy kromě výše řečeného i symbolem Kristovy lásky a oběti a samozřejmě i obětí našich. I když se dnes svíce obvykle ze včelího vosku nedělají, přece je vhodné si připomenout, jakou symboliku dávali svíci středověcí liturgikové: ti přirovnávali vosk vyrobený panenskou včelou k tělu Pána Ježíše, které přijal z panenské Matky.

Vidíme, že symbolika světla v liturgii je velmi významná a důležitá. Můžeme si to více uvědomit při každé slavné mši svaté, kdy se svíce používají v různých průvodech. Přeji nám všem, abychom hořeli Kristovou láskou a radostí z jeho zmrtvýchvstání. n

Štěpán Horký

Krise je kolébkou naděje

Můj dlouholetý kamarád založil po převratu malou firmu zabývající se vývojem a výrobou regulační techniky. Začal vyvážet i do zahraničí a zejména v posledních letech se mu dobře dařilo. Jeho úspěch byl založený na velikých znalostech, ale byl vydřený; vždy pracoval více než jeho zaměstnanci a přitom ještě stačil pečovat o početnou rodinu. Pak přišel pád. Narazil na nespolehlivého obchodního partnera, přispěly světové hospodářské obtíže, snad také zapůsobila jeho vrozená dobrota, která mu nedovolovala být v tvrdé době tvrdým. Nedávno

---

Čím hlubší krize, tím větší naděje.

---

rozdal většině svých pracovníků, kteří mu byli více než zaměstnanci, výpovědi, firmu zavírá a na úhradu svých milionových dluhů plánuje prodat dům, v němž bydlí. Krize ...

Menší či větší krizí procházíme opakovaně všichni. A přece i v podobných těžkých chvílích, kdy se zdá, že již není východisko, existuje naděje. Ostatně byla přítomna i při loňské návštěvě papeže v naší zemi. Pamatujete? Víra, **naděje**, láska. Papež nám jí dovezl celé letadlo. Je na nás, abychom ji využili a abychom ji pomohli rozdat těm, kteří ji potřebují. Víme ale o nich?

Myslím přítom na ty naše děti, souseďy, spolupracovníky, kteří se dostali do krize rodiny, víry, morálky, do krize způsobené hracími automaty, drogami, nezaměstnaností. Myslím na členy našich rodin, manžele, naše příbuzné, známé a členy našeho farního společenství, kteří strádají dlouhodobými obtížemi, mají těžká zdravotní postižení, a na ty, o jejichž nemocech lékařská věda netuší, zda jsou léčitelné.

Naděje těchto lidí se ale vždy musí o něco opírat. Náš jazyk má krásný výraz "planá naděje". Označuje naději, která je spíše přáním a falešnou iluzí, která jen poletuje vzduchem, potácí se. Nemá prostě základ, který si musíme budovat po dlouhá léta, velkým úsilím a v mnoha střetech. Studentům poskytují naději stovky hodin a dnů tvrdé přípravy, pokud ovšem měli dostatek vůle ji podstoupit. Člověku, který ztratil zaměstnání, dávají naději jeho ruce znalé devatera řemesel a pokud nejsou, pak chytrá hlava. Když chybí obojí, hledá se zdroj naděje hůře. A nevyčitelně nemocný hledá naději jinde, v tom, že zázraky se přece dějí...

Tomáš Halík v jedné své knize píše: „Naděje se rodí z krize, krize je kolébkou naděje.“ A na podporu svého tvrzení uvádí řadu filozofů a myslitelů, kteří tvrdili, že naděje se nejzřetelněji projevuje v zoufalství a nouzi. Čím hlubší je krize, tím větší a čistší může být pramen naděje, na který narazíme. Dokládá to třeba i podobenství o marnotratném synovi, které jsme nedávno slyšeli, a další podobný příklad nás čeká v nejbližší době. Kristův velikonoční příběh je také příběhem hluboké krize, těžkého pádu a nové naděje.

Věřím, že své krize přečkáme, jak je ostatně přečkali mnozí před námi, a že v nich narazíme na tu svou naději, která nám pomůže projít dalším životem. A nejvíc to přeji svému kamarádovi.

P.S.: Při psaní této úvahy jsem přemýšlel, jestli je možno naději někomu předat a jak. Nedošel jsem k cíli. Myslím ale, že mezi vámi, čtenářkami a čtenáři občasníku, jsou takoví, kteří odpověď znají a možná i naději předat dokáží. Nedokázali byste nám o tom do dalšího čísla občasníku napsat pokračování této úvahy? n

Pavel Ludvík

Murphyho zákony o svatém přijímání

Úvodník toho čísla Farního občasníku přináší myšlenku o nutnosti radostně prožívat přítomnost. Přijměte proto výběr Murphyho zákonů o svatém přijímání – pro radostnější prožití svatého týdne a každého všedního dne, ale i jako pohled do zrcadla na nás samé.

Murphyho zákon o frontě ke svatému přijímání

Je-li fronta ke svatému přijímání více než jedna, nejpomaleji bude postupovat právě ta, do níž jste se zařadili vy, a to nezávisle na její původní délce.

Nepustilův postřeh

Těsně před vámi se do ní totiž natlačí osmičlenná rodinka anebo tři lavice dosud vyčkávajících katolíků, kteří se nechtěli tlačit jako první, ale právě usoudili, že pro dnešek té pokory už bylo dost.

Princip přitažlivosti individuálního přístupu

Podáteční dvojitý, který má za cíl urychlit podávání, se pravidelně bez zjevné příčiny postupně zvrhne v zástup.

Dodatek doktora Hrocha

Ve frontě panuje neustále lehký zmatek, protože věřící obzvlášť rádi páchají dobré skutky před kostelním publikem. Proto si průběžně dávají přednost, přičemž se galantně uklánějí směrem k poctěnému a poté ještě omluvně směrem k osobě stojící ve frontě o krok dál, jíž při dávání přednosti nechtěně šlápli na nohu.

Postřehy konvertity Bohouše Zírala

- Při podávání sv. přijímání pronáší kněz zpravidla slova "Tělo Kristovo", někdy též „Byl jsi u zpovědi?“, zřejmě v závislosti na počtu náušnic a barvě vlasů přistupujících.

- Rovnoměrný pohyb fronty vpřed je v nepravidelných intervalech brzděn pokleknutím některých jedinců, kteří asi něco vážného provedli, takže musí přistupovat ke svatému přijímání po kolenou.

- A když je po přijímání, zamyká se pozlacený kalich s ostatky do trezoru nad oltářem, aby ho nikdo neukradl.

Vysvětlivka pana faráře

Nezamykáme přece kalich, ale Pána Ježíše ve svátosti oltářní!

Murphyho zákon o hostiích

Je-li hostií méně než lidí přistupujících ve frontě ke svatému přijímání, hostie dojdou v okamžiku, kdy jste na řadě.

Škarohlídovo pravidlo velkoplošného přijímání

Podává-li se sv. přijímání pro velkou koncentraci lidu Božího na různých místech plochy kostela, náměstí, stadionu apod., můžete počítat s tím, že právě tam, kam jste se postavili vy, ani v dostupném okolí se žádný kněz či jiný podavač neobjeví.

Murphyho zákon odstupňované posvátnosti sv. přijímání

I když je jenom jeden Pán Ježíš, který je nerozdílně přítomen v každé proměněné hostii, z hlediska Božího lidu je sv. přijímání z rukou kněze rozhodně posvátnější než z rukou laika.

Praktická aplikace zákona

Podává-li sv. přijímání kněz a akolyta (či jiný laik), u kněze bude fronta rozhodně delší než u akolyty. A i kdyby už u akolyty bylo prázdko a přítomný kněz nestíhal, nikdo se z jeho fronty k akolytovi nepřemístí.

Kropáčkové vysvětlivka

Vždyť co by si pan farář pomyslel, že dáme přednost nějakému nedosvěcenci?!

Další aplikace zákona

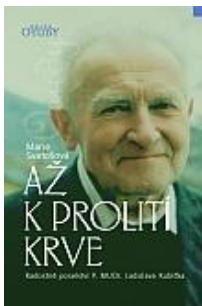
Podává-li svatě přijímání biskup spolu s dalšími kněžími, u biskupa bude fronta rozhodně nejdelsí, neboť lze očekávat, že ovečky budou aplikovat předsudek o větší posvátnosti z předešlého bodu.

Dodatek Miss Kudrlinkové

Výjimka nastává v případě, že tuto mši natáčí televize. Pak bude více záležet na tom, kdo si stihl zajít ke kadeřnici. ☺

Pozvánka do knihovny

Dnes bychom vás chtěli seznámit s několika novými knihami, kterými byla obohacena v posledních letech naše knihovna. Pokud jste byli v neděli 7. března na divadelním představení herce M. Částka v našem kostele, jistě vás oslovily myšlenky P. MUDr. Ladislava Kubíčka.

O životě tohoto kněze, který byl 11. září 2004 brutálně zavražděn na své faře v Třebenicích, píše ve své knize Marie Svatošová. Kniha má název „Až k prolítí krve – Radostné poselství P. MUDr. Ladislava Kubíčka“.

O svou vzpomínku na tohoto kněze se chtěly podělit stovky lidí. Autorka jejich dopisy zpracovala a z dílčích příběhů poskládala vzpomínkovou knihu. Podařilo se jí mistrně zachytit charismatickou osobnost tohoto kněze a duchovního rádce a průvodce několika tisíc lidí.

Měli jsme sami to štěstí setkat se osobně s tímto vzácným knězem a lékařem spolu s několika dalšími rodinami z Otrokovic. Bylo to při prázdninovém setkání rodin blízko Litoměřic ještě za hluboké totality. Rádi na tato setkání vzpomínáme.

Myšlenky a rady tohoto kněze najdete v knihovně v dalších útlých knížkách. Např. v knižce *Velké tajemství* hovoří o manželství jako o uměleckém díle. V jiných se zabývá nejrůznějšími tématy: *Život – největší umělecké dílo*, *Vůle Boží – zbožná*

fráze?, *Zapalují?*, *O Svobodě*.

Přijďte! Přesvědčte se! Doba postní nás k takovému zamyšlení vybízí. Máme co nabídnout i z dalších knih.

Ale o těch zase příště. Těší se na vás vaše knihovnice

M. Knapková, A. Krčmová

Život – největší umělecké dílo (ukázka z knihy L. Kubíčka)

Který orgán je v nás ke vnímání krásy? Exupéry říká v *Malém princ*: "Správně vidíme jen srdcem!" Neznámý básník: "Utrhl jsem květinu - a zvadla mi v dlaní. Chytil jsem ptáčka - zemřel mi. Pochopil jsem, že krásy se mohou dotýkat jen srdcem."

Máme tedy "orgán" na krásu. Nezapomněli jsme na něj v té dnešní "vědecké" době? Udržujeme ho v činnosti, aby nezakrněl? Díváme se srdcem? Nasloucháme jím, vnímáme jím, žijeme touto sférou? Neztučnělo toto srdce dnešním konzumním zaměřením? Nezakrnělo naší technickou civilizací?

Je zajímavé, že tuto "nemoc" znal už Mojžíš (Deut. 31,20) a Izaiáš (6,9-10), jak je cituje Kristus u Matouše (13,15...): "Obrostlo tukem srdce tohoto lidu, ušima nedoslýchají a oči zavřeli... a srdce nepochopí!" Tedy nic nového pod sluncem. Jak dovede tato civilizační choroba postihnout i vzdělaného člověka 20. století a zaslepit ho, opravdu ztročit - bez naděje na uzdravení.

Ochutnávka vín v naší farnosti

Ochutnávka vín

V sobotu 30. ledna krátce po 15. hodině se zaplnily prostory sálu pod kostelem sv. Vojtěcha. Uskutečnila se zde v pořadí již třetí ochutnávka mladých i archivních vín. Pro milovníky vína bylo k dispozici 56 vzorků vína ročník 2009 a 19 vzorků vín archivních. Celkem tedy 75 vzorků, takže bylo opravdu z čeho vybírat.

Podle hodnocení zúčastněných získalo první místo bílé víno značky Chardonnay p. Libora Ševely z Hovorán a na hezkém třetím místě se umístilo víno značky Neuburg p. Františka Kučery z Otrokovic. To ale neznamená, že ostatní vína nebyla dobrá. Právě naopak. O tom, že i další vzorky byly velmi dobré, svědčí skutečnost, že toho mnoho nezůstalo.

O úspěšnost celé akce se zasloužili manželé Kučerovi, p. Josef Kolečkář a největší podíl na zdárném průběhu a dobré

náladě měl p. Pavel Čech, který se obětavě věnoval také všem přítomným. K dobré pohodě vyhrávala cimbálová muzika mladých. Všem jim patří velký dík.

Škoda jen, že se této akce zúčastnil kromě ostatních jen velmi malý počet členů našeho farního společenství. Snad příště se nás sejde víc. Vždyť víno v rozumné míře přispívá k dobré náladě a sblíčuje lidi. ▢

Stanislav Knapek

Dáváš víno pro radost lidskému srdci (Ž 104,15)

Proč farnost poskytuje podporu ochutnávce vína? Bylo by třeba možné stejně tak uspořádat např. pivní slavnost? To jsou otázky, které se vyskytly v souvislosti s konáním již 3. ročníku ochutnávky mladých vín v suterénu našeho kostela. Je pochopitelné, že program zaměřený na popíjení alkoholických nápojů se nejvíce jako příliš vhodný pro využívání prostorů kostela. Doufám ale, že samotný alkohol ani není v tomto případě tím hlavním důvodem, proč se lidé na takovou akci vypraví. Nebo alespoň u většiny. Pokud by tomu tak bylo, pochopitelně by takové akce farnost podporovat nemohla.

Myslím si, že smyslem takové akce je setkání lidí v přátelském duchu, kde vládne kulturní prostředí. Pak lze ukázat, jak je možné s takovým Božím darem, jakým víno je, nakládat moudře. Tady proto nemá své místo nikdo, pro koho má alkohol hlav-

ní význam v tom, aby se mohl opít.

V žalmu 104,15 stojí: „Dáváš víno pro radost lidskému srdci.“ Jestli se daří využít setkání u vína právě za tímto účelem, pak je to v pořádku. Navíc sám Pán Ježíš si zvolil právě tento nápoj pro ustanovení eucharistie. Jestli on víno takto vyznamenal, nemusíme se snad ostýchat využít ho k propojení vztahů v našem farním společenství i touto formou. ▢

otec Josef

Přehled farních zpráv

Příležitost ke svátosti smíření před Velikonocemi:

Neděle 28. 3. 15:30 – 17:30 hod.
za přítomnosti více zpovědníků
Pondělí 29. 3. 17.30 – 18:30 v kostele sv. Michaela
Středa 31. 3. 17.30 – 18:30 v kostele sv. Vojtěcha

Velikonoční bohoslužby v Otrokovicích

	Otrokovice, sv. Vojtěch	Kvítkovice, sv. Anna
Zelený čtvrtek 1. 4. Památka večeře Páně	18:30	
Velký pátek 2. 4. Křížová cesta Památka umučení Páně	18:30	15:00
Bílá sobota 3. 4. Přístup k Božímu hrobu Velikonoční vigilie	9:00 - 19:00 20:00	
Velikonoční neděle 4. 4. slavnost Zmrtvýchvstání Páně	7:30, 10.30	9:00
Velikonoční pondělí 5. 4.	7:30	9:00

Křty a pohřby za poslední období:

Křty: Lenka Maňásková

Poslední rozloučení:

Libuše Bartoňová, Jarmila Polišenská, Olga Vychodilová, Antonín Píkrýl, Jiří Ševčík

15. výročí posvěcení kostela sv. Vojtěcha

1. dubna 2010 tomu bude už 15 let, kdy byl vysvěcen kostel sv. Vojtěcha v Otrokovicích. Jelikož v tu dobu začínají Velikonoce, oslavy výročí budou spojeny s oslavou patrona kostela sv. Vojtěcha. Při této příležitosti chceme společně poděkovat Pánu za obdržené milosti slavnou mší svatou v neděli 25. dubna 2010 v 10:30 hod. pravděpodobně za účasti některého z našich biskupů.

Od 14:30 hodin bude pokračovat kulturní program na Sokolovně věnovaný mimo jiné i vzpomínkám na budování kostela. Všichni jsou srdečně zváni.

Aktuálně z porady pastorační rady

Ze dne 1. 3. 2010

Návrhy k prožití velikonočních svátků:

n Na Zelený čtvrtek při mši sv. obřad umývání nohou – návrh pouze ve stádiu úvah, v 21,00 hod. adorace mládeže.

n Na Vzkříšení více rozlišit světlo a tmu, při kropení lidu zpívat oblíbenou píseň Živý je Pán.

n Slavnost Vzkříšení slavit v neděli ráno ve 4,00 hod. (návrh, o kterém se pouze diskutovalo).

n Možnost prodeje malých velikonočních paškálů v knihovně.

Provoz hřiště:

Zajištění provozu bude vycházet z potřeb jednotlivých skupin.

Svatovojtěšské odpoledne:

n možnost opékání selete;

n pozvat scholu z Lidečka (Misijní klubko) – příjezd pátek večer, sobota dopoledne program s mládeží, odpoledne koncert;

n pozvánku na sobotu i neděli dát do Otrokovických novin.

Připomínky:

Zveřejňovat, kolik se vybere na dobrovolném vstupném při pěveckých vystoupeních, zveřejnit tyto částky ve FO a dát zpětnou vazbu jednotlivým účinkujícím.

Co nás čeká:

n 28. 3. 2010 v 15,00 hod. – Křížová cesta dětí; v 15,30 – 17,30 hod. zpovídání;

n 18. 7. – 31. 7. 2010 – letní tábor.

Změna začátku mší sv.

V neděli 28. 3. 2010 začíná letní čas a tak jako každoročně se mění i začátky večerních bohoslužeb v našich kostelích. Budou nyní začínat o půl hodiny později.

Tedy v 18:30 v Otrokovicích, v 19 hod. v Kvítkovicích.

Ptáme se kněze

Občas se v církvi vyhlašují odpustky, některé jsou spjaty s určitým místem, některé s určitým svátkem, některé jsou jednorázové, některé lze získat průběžně. Lze někde získat jejich přehled?

Pojednání a přehled o možnostech získat plnomocné odpustky byly uveřejněny ve Farním občasníku č. 2 a 4. v r. 2008. Obsah je tedy dostupný na internetových stránkách naší farnosti a jistě si ho lze vyžádat také u redakce.

Pleteme pro malomocné

Milé a obětavé pletařky

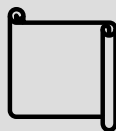
i další spolupracovnice a podporovatelé dobročinného díla "Pomoc malomocným" v Africe a Indii. Srdečně Vás pozdravujeme z Kyjova a na vědomost dáváme, že Vás upřímně zveme na 3. setkání "DOPLETNÁ 2010" v sobotu 24. dubna 2010 od 10.00 hod. v restauraci PEGAS v Přerově, naproti nádraží ČD. Kapacita místnosti je omezená, uvítali bychom, kdyby z místa, kde se plete, přijela 1 nebo 2 pletařky. Duchovní prožití Velikonoc a mladé generaci i slušné lidové zvyky přeje za OS Omega Kyjov

Vladimír Výleta

Která jste tam ještě nebyla a máte zájem, přihlaste se v knihovně co nejdříve. Další informace o setkání se dozvíte tam. Příze máme dost a dostanete ji zdarma.

Děkují za spolupráci

pí. Knapková a Šmiková.

Zprávy z arcibiskupství

Noc kostelů

Po dobrých zkušenostech s Nocí kostelů v roce 2009 se letos z rozhodnutí a pod záštitou arcibiskupa Mons. Jana Graubnera připojuje k Noci kostelů 2010 i olomoucká arcidiecéze. Smyslem akce je otevřít v pátek 28. 5. 2010 kostel po dobu jednoho večera pro všechny lidi, tedy i pro ty, kteří by jinak do kostela nepřišli.

Další informace, kontakty a odkazy najdete na webové stránce arcibiskupství www.ado.cz a s jakýmkoli dalším dotazem se můžete obracet na adresu: nockostelu@arcibol.cz nebo mlecka@arcibol.cz.

Celostátní setkání animátorů v Kroměříži

Letos se již počtvrté uskuteční Celostátní setkání animátorů, kteří ve farnostech, školách, zařízeních pro volnočasové aktivity apod. pracují s dětmi a mládeží, nebo se na tuto službu připravují. Týdenní program je zaměřen na rozvoj osobnosti a posílení komunikativních, sociálních a pracovních kompetencí. Na programu budou společné katecheze, bohoslužby a modlitby, tematické skupinky (kultura, psychologie, spiritualita), diskusní skupinky, workshopy a semináře, kulturní a sportovní vyžití...

Zároveň se bude uskutečňovat program zaměřený pro kněze, děkanátní (vikariátní) kaplany pro mládež, který bude samozřejmě otevřen také těm, kdo s mladými lidmi více pracují nebo chtějí více pracovat.

Pořadatelem je Sekce pro mládež ČBK a Asociace křesťanských sdružení mládeže (AKSM) ve spolupráci s dalšími hnutími, sdruženími a řády.

Téma: Duchovní život.

Termín a místo konání:

15. – 21. 8. 2010 v Kroměříži.

Věk účastníků: Od 16 let.

Cena:

Při úhradě do 30. 4. 2010 – 1600 Kč,

při úhradě po 30. 4. 2010 – 2000 Kč.

(Skutečné náklady na účastníka jsou 2250 Kč.)

Přihlášku a bližší informace vám poskytnou na Diecézním centru pro mládež, nebo je postupně najdete na webu <http://csa2010.signals.cz>.

Děkuji vám za vaši službu mladým lidem a veškerou podporu a těším se na setkání s některými z vás v Kroměříži. Všichni jste srdečně zváni. Přeji vám a všem vám svěřeným Boží požehnání. n

*P. Vít Zatloukal
ředitel Sekce pro mládež ČBK*

Zprávy z farnosti

Šestá otrokovická olympiáda

V půli února se u nás v suterénu kostela konala již 6. olympiáda, která probíhala od 14:30 do 18:00 hodin. Vedení se ujali Hanka s Kovicem, za což jim budiž dík, protože olympiáda byla skvěle provedená a, myslím si, že si tam každý našel něco, v čem vyniká. O průběh akce se staralo i pár instruktorů, mezi nimi i já.

Soutěžilo se v sedmi různých disciplínách - vzdušný hokej, kalčo, kuželky, šipky, páka, piškvorky a chňapky. Na úvod jsme my rozhodčí slavnostně odpřísáhli, že budeme hodnotit spravedlivě a čestně, a hráči nám slíbili, že budou hrát spravedlivě a v duchu fair play. Poté přiběhl Raf a zapálil olympijský oheň. Po objasnění pravidel jsme se konečně pustili do vyhrávání. Boje to byly vskutku vyrovnané. Nedá se říct, že by měl někdo navrch. Objevili se tam jak staří klacci, tak i menší děti se svými rodiči. Po celou dobu soutěžení byl otevřený bar, aby se soutěžící mohli po těžkých bojích občerstvit. Já jsem měl na starosti chňapky a celkem nám to tam odsýpalo.

Dle mého názoru si děti nejvíc srandy užily na novém vzdušném hokeji. Můžu potvrdit, že je to fakt švanda. Soutěž probíhala v klidu a oceněno bylo hodně lidí, takovou účast jsem upřímně ani nečekal. Co jsem si tak všiml, tak nejvíc cen si odnesl Pepa Divoký a bratři Janečkoví.

Všichni moc děkujeme organizátorům a těšíme se na další skvělé akce, u kterých se hodně nasmějeme. n

Luke Čambale

Jak jsem byl na olympiádě

V sobotu 13.2. jsem byl na olympiádě v našem Kvoči. Soutěžil jsem v těchto disciplínách: kuželky, páka, šipky, kalčo a vzdušný hokej. Hokej a kalčo jsem hrál ve dvojici s Peťulkou. Nejlepší jsem byl v šípkách, tam jsem bojoval o 3. místo. V hokeji jsme 3x vyhráli, i když poslední hru mi pomáhal Vojta Rafaja, protože Peťu už to nebavilo. Byl unavený a usínal, tak jsme šli domů a další hru už jsem ani nezačal. Maminka nám koupila čokoládové wafle se šlehačkou, byly moc dobré.

Moc děkuju všem rozhodčím, těm, kdo to pro nás připravili, a taky těm, kdo vařili a prodávali dobroty.

Teď už jdu rychle trénovat, ať příští rok konečně v něčem vyhraju. n

Filip Kochaň (7,5 roku)

Volejbalový turnaj o pohár sv. Bartoloměje

aneb Jak jsme zase jednou protáhli svalstvo

O bvykle na podzim hraný volejbalový turnaj se letos nově uskutečnil na jaře, a to konkrétně 6. března 2010 v napajedelské školní hale. Náš otrokovický tým se po pečlivé přípravě rozhodl znova zúčastnit a zároveň se tak pokusit obhájit loňské vítězství. Ve složení čtyř holek (Martina Vaclová, Pavla Škodíková, Jana Opravilová, Eva Janíková) a tří kluků (Martin Kováč, Martin Dudík, Jiří Škodík) jsme dorazili do Napajedel v 8:30 a po řádné kontrole té správné halové obuvi jsme se počali „rozpínkat“ a také „rozkoukávat“, protože bylo po čem. I tak obrovskou halu totiž za chvíli zaplnilo celkem 12 týmů ze všech možných koutů zlínského děkanátu (snad bych si i troufla tvrdit, že některé do zlínského děkanátu ani nepatřily). Ať už jsme tedy byli odkudkoliv, seřadili jsme se vzorně na čáru a poslechli si několik zásad správného soustředění. Otec Zelinka, jakožto kaplan pro mládež zlínského děkanátu, zahájil celý turnaj modlitbou a poté, po zaznění trojho „ZDAR“, začala samotná utkání.

Hrálo se ve třech skupinách, do nichž byla družstva spravedlivě rozlosována. Protože ale byla k dispozici pouze dvě hřiště, nezbývalo ostatním družstvům nic jiného, než pozorovat a povzbuzovat ze střídaček či z balkónů, které byly nejoblíbenějším místem pro trávení volného času. Příčinou samozřejmě bylo delikátní občerstvení, které lákalo i ty, kterým se nervozitou svíral žaludek. Mezitím si už kapitáni hrajících družstev podali ruce, stříhli si o míč a za písknutí rozhodčího začali hru ukázkovým servisem. Krásný příjem míče na druhé straně, nahrávka a

smeč – protihráči neměli šanci. Všechna družstva předváděla kvalitní hru, a některá snad víc než na amatérské úrovni, což byl původní záměr celého turnaje. Mít nehty a některá „amatérská“ družstva ve své skupině, tak si budu nehtíky nervozitou ohryzávat. Naštěstí pro naše družstvo byla skupina C „hratelná“, a proto jsme si mohli užít několik příjemných výměn, ačkoli to na postup do semifinále nestačilo. Nebylo to způsobeno ani značně kritizovaným, nově zavedeným způsobem bodování, které nakonec rozhodlo o postupu zlínského týmu, týmu z Kroměříže, z Oldřichovic a týmu z Přerova, ale ani tím, že nám chyběl trenér, který by na nás ze střídačky křičel (jako tomu bylo u jiných družstev). Chybělo nám trochu bodů a štěstí, asi jsme ho loni zcela vyčerpali.

Týmy, které vypadly, se ve většině odebraly do svých domovů zajistit žal a odpočívat. Avšak týmy, jež postoupily do semifinále, musely ještě bojovat o cenné kovy, které si nakonec mezi sebe rozdělily následovně: zlato – Zlín, stříbro – Oldřichovice a bronz – Kroměříž. Zlín si tak letos odvezl pohár domů a k tomu i chutný čokoládový dort.

„Nevadí,“ jak prohlásil jeden z našeho týmu, „letos jim pohár půjčíme a příští rok si ho zase odvezeme my.“

Než tento zápis ukončím volejbalovým „ZDAR“, ještě by bylo vhodné poděkovat našim dvěma fanouškům, kteří nás patřičně povzbuzovali a drželi nám palce, tedy jmenovitě otci Zelinkovi a Martinu Fišerovi. Příště vás určitě nezklameme a pohár i dort vyhrájeme!

Tak tedy, všem protihráčům, fanouškům a dalším stejně vydařeným volejbalovým utkáním jednou NA-ZDAR! ▯

Eva Janíková

Klub maminek aneb Co je u nás nového...

Klub maminek v naší farnosti funguje již neuvěřitelných devět let...

Prvotní myšlenka a potřeba věřících maminek scházet se někde se svými dětmi a dělit se o své radosti i starosti dostala postupem času jiný rozměr. Dnes se v klubu maminek schází někdy až dvacet maminek a s nimi i jejich ratolesti. Není ani výjimkou, když do klubu přijde tatínek či babička. Všichni jsou vítáni! A co je vlastně u nás nového?

Klub maminek začal mít již svou ustálenou podobu a tvoříme tak trochu jednu rodinu. Maminky se scházejí každé úterý od 9 do 11 hodin dopoledne, aby zde nejen při kávě či čaji probraly své starosti s dětmi. Každý měsíc je předem naplánován a koncipován tak, aby rozvíjel potřeby nejen dětí, ale i maminek. Tak se pravidelně střídá program pro děti a maminky. Pásmo říkaneček, písniček, ukazovaček i tvoření výtvarného „díla“ dle daného ročního období, poslech pohádky či povídání rozvíjí u dětí jejich dovednosti, schopnosti, motoriku i spolupráci s ostatními dětmi. Nevěřili byste, jaký je to někdy „boj“ podělit se s ostatními o svou hračku. Zároveň se tak děti připravují na bezproblémový vstup do školky.

Pro maminky jsou nachystány zajímavé besedy či přednášky s odborníky na výchovu, zdraví, výživu či krásu, a také tvoření. Velmi hodnotný byl program z Centra pro rodinu ve Zlíně „O efektivním rodičovství“ v podobě několika podnětných a praktických přednášek.

Již třetím rokem jsme zaregistrovaný klub právě pod Centrem pro rodinu ve Zlíně, kde se také pravidelně scházejí vedoucí klubů, předávají si zkušenosti a doporučují zajímavé hosty.

V září jsme využili ještě krásného počasí a naše první setkání se uskutečnilo

na hřišti. Dále jsme pokračovali pásmem o podzimu, hráli jsme si s barvami, vyrobili zvířátka z kaštanů i obtiskli listy. Maminám byla představena prezentace dámské hygieny i přednáška První pomoci u dětí, kterou vedl zlínský záchranář. Během podzimu jsme se seznámili s ekologickými prostředky pro domácnost a dentální hygienistka nás naučila pečovat o zoubky naše i našich dětí. Díky štědrému sponzorovi

proběhla Mikulášská besídka na nově zakoupeném dětském koberci. A zavítal mezi nás také o. Josef, který seznámil maminky s adventním programem pro děti ve farnosti. Navíc přispěl svým umem při výrobě vánočních dekorací. Vánoční besídka je v klubu velkou událostí a

úspěch mělo již tradiční tvoření s aranžérkou Janou. Maminky si tak při výborném punči a zajištěnému hlídání dětí (tímto děkujeme všem tatínkům) vyrobily nádherný vánoční svícen. V novém roce si děti hojně vyhrály s novými hračkami v klubu. Přivítali jsme mezi námi pí Orsáovou s pásmem pro děti a užili si veselí při velkolepém karnevalu. Pro maminky je opět nachystána řada zajímavých přednášek i tvoření ze zajímavých materiálů, takže je se na co těšit! Program na dva měsíce dopředu včetně aktuálně doplňovaných fotek z klubu najdete na stránkách otrokovické farnosti.

Ráda bych touto cestou přizvala nové maminky z naší farnosti, které ještě nenašly odvahu přijít. Přijďte mezi nás! Najdete si nové přítelkyně, vaše děti nové kamarády, zjistíte, že „v tom nejste samy“ a přitom se i něco podnětného dozvíte.

A na závěr děkuji všem maminkám, které do klubu chodí, aktivně se zapojují a pomáhají se vším, co je potřeba. Jsem ráda, že vás mám! n

Míša Černošková

Ze života Tomíků

Výlet do akvaparku Vyškov

6. 2. se uskutečnila akce starších kluků 15UP a holek Kopretin - výlet do akvaparku ve Vyškově a návštěva P. Jendy Plodra.

Přespání v klubovně

V noci z pátku 19. na sobotu 20. února patřila farní klubovna naší skupince Opic. Akci s názvem Přespání při slušel spíše název Přebdění. Nevěřili byste, co všechno se dá za jednu noc stihnout. My jsme stačili například zahrát několik týmových her, zjistit, jak náročné je uvázat jednoduchý uzel, když se provazu musí držet všichni, zažít trochu adrenalinu při pádu důvěry, zhlédnout film o Penelopě a k tomu všemu se pořádně nasmát a utužit vztahy. Škoda jen, že nám tři Opice do počtu scházely.

Dílny

6. 3. v Klubu volného času proběhly tvořivé dílny - vyráběli jsme panáčky Kofoláčky, postavičky z obalů naší oblíbené Kofoly.

Turnaj ve vzdušném hokeji

9. 3. proběhl v Klubu volného času (za velké účasti dětí, a to nejen těch z našich oddílů) turnaj ve vzdušném hokeji.

Pečení misijních koláčků

V pátek 12.3. za vydatné pomoci paní Miklové, Bříštléové a Chmelařové napekly Opice se Sluníčky spoustu misijních koláčků. To, jestli se povedly, jste mohli posoudit následující neděli po mších svatých. Doufáme, že vám chutnaly! Výtěžek čítal 4500 Kč. Děkujeme vám, že jste opět podpořili misijní dílo.

Výprava do Kopřivnice

13. 3. proběhla společná výprava Poutníků a Škorpionů do Kopřivnice. Hlavní náplní akce byla návštěva technického muzea Tatry, kde mohli všichni obdivovat krásu různých automobilů této značky. n

---

Okénko pro rodiče

Když svému dítěti řekneme: „Ty už zůstaneš vždycky lajdák, nejsi k ničemu,“ může to mít zlé následky. Hrozí mu totiž, že se s tím výrokem ztotožní na celý život.

Povědět mladému člověku s konečnou platností, že je lajdák, má skoro stejný efekt jako ho tlačit, aby už nikdy nic nedělal. Naučme se naše děti chválit za to, v čem jsou skutečně dobré.

Ten, kdo je ztracený nebo se tak cítí, je stěží schopen uvěřit, že ho může potkat něco dobrého a krásného. Při výchově se musí používat postihy, ale musí se také dotáhnout do konce. Skýtají mladým větš

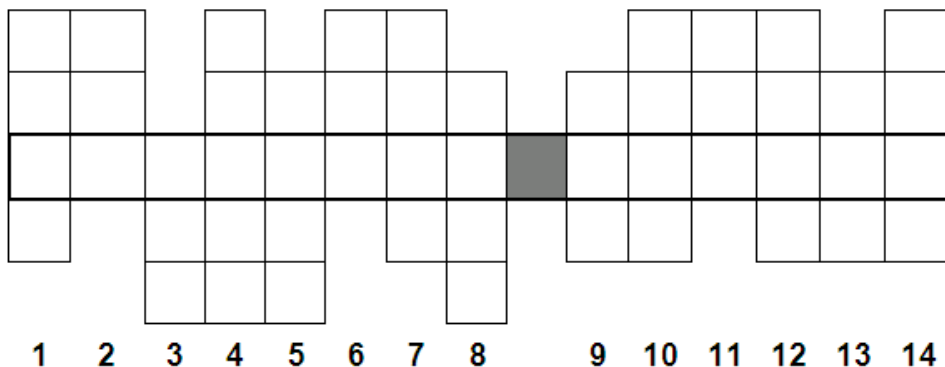
pocit bezpečí a jistoty a zároveň jim vštěpují odpovědnost.

Existují daná pravidla, která je třeba dodržovat, a právě v tom je nenahraditelná funkce otce.

Otec by měl umět říct: „Jsi o tolik lepší, než hovadiny, které děláš!“ Příběh marnotratného syna, respektive dítěte, je tím nejkrásnějším příkladem lásky Boha, který nás očekává. Ten obraz by si měli všichni otcové uvědomit. Mít neustále otevřenou náruč pro očekávaného syna a ochotu se usmířit. n

Vybrala: Marie Čechová

Velikonoční doplňovačka pro děti

1. Nástroj, kterým voják propíchl Ježíši bok
2. Co uřal Petr veleknězovu služebníku?
3. Jedna osoba ze Svaté Trojice
4. Muž, který vydal Ježíše na smrt
5. Učedník, který zapřel Ježíše
6. Ježíšova národnost
7. Z čeho byla koruna, kterou měl Ježíš na hlavě?
8. Jeden z darů Ducha Svatého
9. Kolik lotrů bylo spolu s Ježíšem ukřižováno?
10. Na jakém zvířeti Ježíš vjel do Jeruzaléma?
11. Zbraň, kterou Petr v Getsemanech zaútočil na veleknězovu sluhu
12. Co dávali vojáci Ježíšovi na kříži pít?
13. V kolik hodin Ježíš skonal?
14. Závěr modlitby

Ježíš na kříži pronesl 7 vět. Které to byly?

1. Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co dělají.
2. Kdo má uši k slyšení, slyš!
3. Skutečně, říkám ti: Dnes budeš se mnou v ráji.
4. Hle, přiblížil se ten, který mne zrazuje!
5. To je tvá matka, to je tvůj Syn.
6. Dřív než dnes kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.
7. Můj dům bude zván domem modlitby pro všechny národy.
8. Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.
9. Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?
10. Žízním!
11. Odejmi ode mne tento kalich, ale ne, co já chci, nýbrž co ty chceš.
12. Je dokonáno.
13. Mé království není z tohoto světa.
14. Otče, do tvých rukou poručím svého ducha.

Kvíz z Golgoty

Řešení: 1, 3, 5, 9, 10, 12, 14

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků.
Uzávěrka dalšího čísla: 11.4.2010
Vydání dalšího čísla: 25.4.2010
Zodpovídá Římskokatolický farní úřad.
Určeno pro vnitřní potřebu.
Neprodejné!
Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů.
Redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja.
Adresa redakce:
Nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice
Tel. 577 922 337
E-mail: obcasnik@volny.cz
<http://www.farnost.otrokovice.cz>

SV. ZDISLAVA

Místa spojená se svatou Zdislavou: Křižanov, Jablonné.

Vzorná manželka a obětavá maminka čtyř dětí, proto je také patronkou rodin.

Založila špitál, který byl v té době moc potřebný. Pomohla tak mnoha nemocným lidem.

Měla moc ráda dominikány a založila pro ně klášter.

Byla šlechtickou dcerou, ale nebyla na to pyšná. Pomohla každému chudákovi, kterého potkala.

Byli jste už někdy v Křižanově nebo Jablonném? Jestli ano, možná pro vás bude úkol snadnější. Najděte v atlase nebo na internetu, kde se tato dvě místa nacházejí na mapě. Potom je zkuste co nejpřesněji vyznačit na této mapě:

